

Bergen den 19de Januar 1870.

Mit Kjære. Nils Mathias!

Endnu kjædet det er meget
silde, ja vænner sig med stærke Min-
til den alvordige Midnatstimer, som vil
jeg dog gjøre en lidet Døgnindtælling
af Brevet til Dig, thi naar jeg nu
ser til Edvard igjen, saa føler ogsaa
hvad Dit sønsildte Brev. Det er
nu længe, synes mig, siden jeg sendte
høit mig med Dig, og som de have
vi jo oplevet baade Smil og Træffinger,
og dertil modtaget Brevet fra dig
Jeg har saaledes først at takke dig
for dette sidste Brev, og dernæst at sig
med hvilkken Glæde vi læste
ingen om den Lykke din Sang gjorde
ved Salafættens i Tromm, og endelig
at frembringe mine hjertelige
og et velkommen Brev til Dig
og din Kjære i Jæl. Jeg har jo
ligesom tilføjet en Mat der dette i mit
sidste Brev til Edvard, men en god
ting kan sig gjentages for ofte, og
da jeg tror du er enig heri, saa
jeg nu frembragt det samme til dig.
! Tak skal du have, mine Kjære. Min
fordi Du lod os vide lidt om Jer
Brev, thi Edvard meddelte ikke det
nærmeste derom, og Du begriber godt at
vi saa indelig gjerne vilde vide om
alle Jer Bedrifter. Jo, Du har det rigtig
godt. Sin føle Gud! der faar saa

Saa meget kærligt, og det i Selkhal med
Din lille Vardus. Dessom jeg kunde
have. Misundelse, saa traab jeg næsten
den nye Kunds Mærken at krybe ind
i min Barm, men Gud vær lovet,
at denne føle, lygden aldrig har plas
set mig, og jeg traaber ogsaa for mit,
med Kunds usadige Bistand, at blive
befriet for den til min Dødsdag. Det
var jo rigtig skæmt at et traaf sligt
uheldigt Vois ved Oulkensten til Naa.
Jeg vil dog haabe, at det snart bedre
der, thi hos os har det været mildt
nok indtil den sidste Uge. Der maas
ikke være lygdeligt at være i Sten,
thi Husene ere vel aldeles ikke ind-
rettede dertil, da det jo er en sjældent
paa de Stæder. Vi tænkte allerede
efter at høre fra Jer igjen, men faa
vel endnu været en kort Tid inden
det skes. Imidlertid haaber vi at
have det godt, og glæde os til de næste
Aftensmålinger. Fra. Maren skal jeg
hils Jer Dege mange Gange. Min
forled os Søndagmorgen Kl. 6 i det
yndigste. Maaske og tilstille.
Jeg fulgte havde mellem, og søes
nede saa to, Finnes paa Høngen og
ved i Bælt, gift derfra til Pante
Prie og råd Staflert. Na. 2. og Mon.
saa hjem igjen Kl. 10. Pante og Pette
blev fornøftigvis liggende holig den
Gang. Dem var nok og Staffede
Pantert tilsin, og prøvede sig derefter
da. Maren var da ret afledt. Stak Pils

• Manen var oftere meget blid i de
tre Uger hvor der var hos os, men det
foranlednede mig dog at blive et no-
get Mellemstid og tidligere, og blev
seer og saa ganske godt ind. Nu er der
atter den Glæde forbi at jeg skal tale
med hende, og en af de første dage
begynder ved Correspondence paa eng.
Jeg loder Gud bevare mine Drenge
hans i den sidste. Sid sæt forso-
bigende smertefuld, og ulykkelig, og
har jeg endog i Mrs. Mannes forstøje
nået noget den sidste Døgn af Dagen.
Hvorledes skal det vel gaa med læs-
respondencen naar jeg ikke skal
udføre den? den sidste dag saa godt
saa ganske udelukkende paa mig til
den hele Familie, og jeg er ogsaa i
meget Gjæld nu. I Søndags havde
jeg Brev fra Fante Carolina, der beder
at blive velværligt. Hun anmoder
mig om at faa hore hvordan I har det,
og siger det glæder hende at hore en-
thens Besætning om I er. Hun havde
forleden hørt. Næppe spille Edwards
Concert, og var lykkelig. Hendes Ed-
ward er paa Veien til China i et Mib.
paa hvilket der er over 1000 Mandes
Besætning, hvoriblandt over 140 Offi-
cerer. Nu begynder saavel Dine som
Hendes at smerte mig - jeg havde
juet ønsket at have Dem til Fante
Smith inden jeg begynder besvare -
Du undskylder derfor min Brev. Nu
at jeg siger dig Gudrat! - Skiderat er
nu forbi, og det skal man jo saaledes ogsaa
synes ganske rimeligt at forføre sig
tilsætte, at du er evig her? Jo ganske sikkert.
Sov vel! og det udde nogen Tid om den

Den 26de. Juledag Efter.

Jeg har udførelse udt et Brev til
Din Cyttelman, eller nettes til mig, og
vil nu Naamne paa en liden Visit til
Dig. Jeg faar nu, en umkelig, søge at
uldgaa Cyttagelses til Dig, thi det
ville jo ikke være videre interessant,
fraregnet det Lidskjeld det vilde for
volder, om jeg skrev det samme todes
Begge. Jeg maas sige Dig at jeg høret
Fante i de sig paa Eddards Heloves
Sonate, saa de mællar vel at jeg ikke
er den eneste der sidder længe oppe. Jeg
har ikke hørt Smagpigenne gaa til Aften.
Deer sidder og syer saa flittig paa den
stejle hvortil hun fik. For aften til Aften
Marie har idag spist. Middag Maende
for første Gang, efter at have holdt Sen-
gen i 14 Dage. Hun var for næst paa
det efter Darselen, og derfor Moni der
nott en Eftersmaak. Jeg vil haab, den
er lydelig overtaet. Hun gik hjem
med John da Man forlod Contoret. Alle
Børnene leve, Gudskelov! godt. Siger
var ikke med idag, da Fintel fornem-
meligt var reddent. Hun er ikke
mere saa glad i Bidityfar om some tids-
lige, thi hun skal paa, og have fat i
alt og Man saaledes ikke faste Op-
maaltombredia paa den. Da jeg ikke
skrev til Dig sidste Gang, ved du
mit ligner ikke at Sisterinor blev død
den 2de. Januar, og fik. Næst: Agnes.
Marie holdt hvent selv over daabon, og
de sørige Padder vare: Fante, Moni og
Bollen, Bengard, Bastian, Minne, og
John for Søger Maerke, og jeg. Du see
saaledes saa lidt ingen Meddend.

Du Man ikke tro hver Sød lille Agnes
var i Skitnen. Hun laa den hele Tid
med store Blaa Pinner og saar sig om.
ja saar ganske foruroligt ud. Jeg troet
nok at hun et pænt end Signe, og
til denne Tid er hun ogsaa meget suil.
Stakkels Sind og Marthe! de har haaret
en stor Tid, men jeg vil haabe det nu
er saa godt som overhaaret. Marthe har
næstendaa været saa meget søg, at vi troede
hun havde forladt sin gamle Mand og
den lille Søn, men nu er det da. Epid været
bort! hun atter paa Roserose, endeligt
det vil snart vil være meget længe i den
hun Nu bringe den rigtig. Særlig
var saa suil at tage Perret fra hende
i et Par Uger eller mere. Nu er hun
imidlertid kommet hjem i sig, og de
har maattet faa sig en ung Doktor.
Du Man ikke tro hver suil Søn har
vært med. Marthe og Sind; hun har
vært Dogges i Trøst. Gutteren er hjemme
døbt, og blev opkaldt efter Sines med
Bogge, Perseus, Sind, Martin Thodor.
Ja Du Mjænder om ikke gænde. Sind
saa godt som vi Andre, men jeg var
da du interessert dig en Sunde for
hans. — Vi have læst en meget stille
Sunde, men det har vil ikke været til.
faldet med mange andre Familier
thi jeg forsikrer dig til at her har
vært en Solikabaltighed og en Manges
Datter uden sig, saa at Hans Kristin
der som Pigevalter er med overalt
næsten maatte være død, fra Roserose
det mig. Kyllig var der et stort
Bal hos Gæde i deres nye Bøtge, hvor
Joh. Børre og Bøtten saar med. Hans
var da i Sælgue, og endelig saaledes slip
af denne Fortvivlelse. D. Nu hjem 1842

og havde været sig fortræffeligt. Der
var latter udsigtede Fung af Mad og drik
Ne, og Taler, samt Sagnet skænske til An-
ledningerne. Det var rigtig godt at Botte
fikk benyttet sine Pryllupstade nok
engang. Ben. har ogsaa været paa Det
-saakaldet Snirebrødtbol - hos Francois
Kroner, men da hun ikke fik Lov at
dandte Francois og Sancers, Bunde hun
natar ligvis ei more sig som hun ellers
vilde have gjort. - . Wie er jeg træt,
og vil derfor sig Dig Godnat! Jeg
bliver en anden dag. Gud være med
Dig, mit Hjerte. Alle. Vilkommen!
• Inden jeg erindrer det, vil jeg dog
erindre sig sig, at Thor var tydig
paa Alexanders Grav, og fandt det
i Orden. Der er jo Sultet at see paa
denne Aarstid. Og saa tilslut sendes
Dig i Følge et Godnattlys!
Torsdag, Aften den 20.
Maj 1814.

• Træer Du vel at jeg er ganske
rigtig, naar jeg nu itter begynder at
sviør, og vil sig? jeg er bang for
at du ei finder Tid at leve, alt mit
vidtløftig Vord, gjør en vel? • Thor
Man ikke fra Hærension for Skotten
var over Ma. jeg havde saaledes spist,
og da hun spurgte mig om jeg vilde
være paa Snorepigeme, eller God-dørmig.
len skulde bringes med til dem - de har
nemlig en Lidet. Illustration denne da -
saa beskattede jeg at gaa igjen i Cap-
toirt og fuddføre mine Breve til dig
og Edward. Ben. holder paa at faa det

Sot, som det forekommer mig som om det
harde været rigtigst at kenne den Høimod
hjem efter i Prinsess. De har været til
Sabbatdag hos Fante Grette med Mar
Eftertænksomhed paa Prinsessens døde
Bødelse. Har for nogen af dem. Men
skal det være Bal hos Baars, men
der kommer ingen af vor; Betænde
ning. - En af Høimods Datter er nu
lig blevet forlovet - Caroline, en smuk
Kone - med Guldsmid Høimods ældre
Søn, der i flere Aar har været paa Indvandrings
Kontoret. Jeg ved ei om en Njendes
vil at en gammel Bror af dem er for-
lovet med sin gamle Elsk. Johanne
dag - de var det vist allerede i Sommer.
Du ved jeg sendte Omtal Biler til Sølv
brylluppet begge Guldsmidene fra i Som-
mer for at have Skuld. og er meget
travet beholdt dem begge, og er meget
glad i dem. Omtal M. Høimod har sendt
om en, og Finn Høimod gift og sendt
sig til Omtal søn Høimods fader god
Afsætning. Du ligger færdig, Gud
og Plomme til den Høimod, vil os igen.
Jeg skal hilse dig mange Gange fra
Høimods, de har det saa taaløst.
at. Theatre har jeg ikke været til
denne Tid, og Høimods der rimelig
vis ei holder. Jeg er gift i Høimods
tejt, under Anførsel af Edward Brøtt.
Der var to i Høimods, og Finn Valen
væsen for anden, og en Mr. Nielsen for
første Gang. Jeg Høimods ingen af dem;
Først næste var for Nærværende bog
Johann i en liden Skytte, saa hun er li-
afald villigst i meget lille Skar. Jeg
saa af Avisen i Aften, at det aller gives
i morgen. Velkommen den alle sammen

Og min min Njære. Nina, vil jeg
sige dig Tak for Altså for denne
gang. Lad mig nu se at du er
dygtig flink med dine Børstinger
til mig, saa er en Sød, og da skal
jeg ogsaa austvænge mig af alle
Mæfter, saafremt Du skal finde
Belling i mit Smøreri. Oadentligt
Bred vil jeg aldrig love dig, thi
Paul Nørre flyve ulagt hurtigere end
min. Finere kan gøre, og derfor er
min Skæft yndelig, men derover
maa du nu endelig. M. fornuft
Dig, hør da, min lille Lyto?
Lad saa indestig vel, og søg lige
telig hilse t fed alle led i Huset,
og fra. Mange af Slægt og Værme
adlydere alle mest dog fra
Din Njærlig gamle Onkel.
Alv. Grieg

Jeg tror vistnok at Santa primer,
thi nu begynder barn at spille oocan-
pan, hvad synes du vel?